

ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਣਾ

ਯੂਹੰਨਾ 1:14-18

‘‘ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ... ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਵਾਸ ਕੀਤਾ ...’’ (ਯੂਹੰਨਾ 1:14)।

ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਣ (ਭਾਵ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸਾਡੇ ਵਰਗਾ ਬਣਨ) ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਡੇ ਸਿਰ ਚਕਰਾਉਣ ਲਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ! ਮਨੁੱਖ ਖੁਦਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਗੱਲ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਉਹ ਹੈ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ, ਅਸੀਮ ਨਾ ਬਦਲਣ ਵਾਲੇ, ਅਨਾਦੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਇਕ ਬੇਸਹਾਰਾ ਬਾਲਕ ਬਣਨਾ! ਇਹ ਸਿਰਫ ਖੁਦਾ ਹੀ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਹੈ! ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ! ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਅਭੁੱਲ ਵਾਕ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਹਕੀਕਤ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ‘‘ਆਦ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਸੀ ਅਰ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਸੰਗ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸੀ’’; ‘‘ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਵਾਸ ਕੀਤਾ’’ (ਯੂਹੰਨਾ 1:1, 14)।

ਖੁਦਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮਨੁੱਖ ਬਣਿਆ !

ਯਿਸੂ ਹੀ ਖੁਦਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕੋ ਵਿਚੋਲਾ ਹੈ (1 ਤਿਮੋਥਿਊਸ 2:5, 6)। ਉਹ ਸੁਰਗੋਂ ਉਤਰੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰੋਟੀ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 6:48-58)। ਪਵਿੱਤਰ ਪਹਾੜ ਤੇ ਖੁਦਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ‘‘ਇਹ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਪਰਸਿੰਨ ਹਾਂ। ਉਹ ਦੀ ਸੁਣੋ’’ (ਮੱਤੀ 17:5; ਵੇਖੋ 2 ਪਤਰਸ 1:17, 18)। ਉਹਦਾ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਣਾ ‘‘ਮੋਅਜਜ਼ਿਆਂ ’ਚੋਂ ਮੋਅਜ਼ਜ਼ਾ’’ ਹੈ।

ਇਕ ਦੁਨਿਆਵੀ ਮਾਂ ਦਾ ਸੁਰਗੀ ਪੁੱਤਰ,
ਇਕ ਸੁਰਗੀ ਪਿਤਾ ਦਾ ਦੁਨਿਆਵੀ ਪੁੱਤਰ,
ਐਨਾ ਖੁਦਾਈ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ,
ਐਨਾ ਮਨੁੱਖ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਾਢ ਨਹੀਂ ਕੱਢੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਲਪੇਟ ਕੇ ਉਹਨੂੰ ਸਾਡੇ ਦਰਮਿਆਨ ਚੱਲਣ ਵਿਰਨ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ! ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਦੇ

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਖੁਦਾ ਆਖਿਆ ਜਾਂ ਸਿਜਦਾ ਕੀਤਾ, ਡਾਂਟਿਆ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਆਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਬਣਕੇ ਦੇਹ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਲੋਗੋਸ ਭਾਵ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਬਣਿਆ! ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਖੁਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਮਨੁੱਖ ਯਿਸੂ ਹੈ!

-ਮਸੀਹੀਅਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ ਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਹੈ। ਇਹ 'ਪੁਰਾਣ ਕਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੁਰਾਣ ਕਥਾ' ਭਾਵ ਬਿਨਾ ਅਰਥ ਦੇ ਰੂਪਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਸਚਾਈਆਂ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਵਰਗਾ ਬਣਿਆ, ਸਾਡੀ ਮਿਸਾਲ ਬਣ ਕੇ ਰਿਹਾ, ਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾਈ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੱਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾ ਤਕ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਮਰਿਆ।

ਕੁਆਰੀ ਤੋਂ ਜਨਮ

ਯਿਸੂ ਦੀ ਖੁਦਾਈ ਹਰ ਹਾਲ ਵਿਚ ਕੁਆਰੀ ਤੋਂ ਜਨਮ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ (ਮੱਤੀ 1: 18-25)। ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਾਪੇ ਜੇ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਮਨੁੱਖੀ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਹਦਾ ਲਹੂ ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਆਪ ਹੀ ਜੀ ਉੱਠ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਿਊਗੋ ਮੈਕੋਰਡ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, 'ਬਿਨਾ ਕੁਆਰੀ ਤੋਂ ਜਨਮ ਦੇ ਮਸੀਹੀਅਤ ਬਿਨਾ ਲਹੂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਬਿਨਾ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਮੁਕਤੀ ਵਾਲਾ ਧਰਮ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਜੀਵਨ ਲਈ ਸਮਾਜਕ ਇੰਜੀਲ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।'

ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਓਨੀ ਠੋਕਰ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ ਜਿੰਨੀ ਉਹਦੇ ਖੁਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਸਟੇਜ ਦੇ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਂਗ ਸਿਰਫ਼ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਬਾਗ ਵਿਚ ਅਸਲੀ ਪਸੀਨਾ ਉਹਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਲਹੂ ਦੀਆਂ ਬੂੰਦਾਂ ਵਾਂਗ ਡਿੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਲੂਕਾ 22:44)। ਅਪਣੇ ਲਈ ਉਹਦਾ ਪੰਸਦੀਦਾ ਸਿਰਲੇਖ 'ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ' ਸੀ ਜੋ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਅੱਸੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਖੁਦਾ ਹੋਣ ਦਾ ਬੇਹਤਰੀਨ ਮੁਜ਼ਾਹਰਾ ਉਹਦੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਕਈ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਮਨ ਵਿਚ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਮਾੜੀ ਖ਼ਬਰ ਮੰਨਣ ਨੂੰ ਮਿੱਟ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦੇ। ਪੂਰੀ ਸੱਚਾਈ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਖਰੀ ਸੱਚਾਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪੇ ਸਾਬਤ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਖੁਦਾ, ਖੁਦਾ ਬਣਨ ਦੀ ਦੌੜ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਖੁਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਹੈ। ਅੱਜ ਧਰਮ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਲੋੜ ਸਿੱਖਿਆ, ਬਿਓਲੋਜੀ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਹੈ!

ਯਿਸੂ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ

ਇਸੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਬਣਿਆ ਸੀ ਪ੍ਰਭੂ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ:

ਇਸ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਤ ਉੱਚਿਆਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਿਹੜਾ ਸਭਨਾਂ ਨਾਮਾਂ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹੈ। ਭਈ ਯਿਸੂ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਅਕਾਸ਼ ਉਤਲਿਆਂ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਉਤਲਿਆਂ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹੇਠਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਗੋਡਾ ਨਿਵਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਹਰ ਜ਼ਬਾਨ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਲਈ ਮੰਨ ਲਵੇ ਜੋ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:9-11)।

ਉਹਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹੋਣ ਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਐਨੀ ਅਸਾਨ ਹੈ, ਪਰ ਗਹਿਰੀ ਵੀ ਹੈ! ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ: ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਕੋਲ ਦੁਆ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਖੂਬੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਹਨੂੰ ਅਸੀਂ ਦੇਹ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਾ ਰਾਹ ਹੇਠਾਂ ਹੈ; ਸਹੀ ਹੋਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਗਲਤ ਹੋਣ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਤਾਕਤਵਰ ਲੋਕ ਸਭ ਤੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ ਜਦਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਗਰੀਬ ਲੋਕ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਜੀਣ ਲਈ ਮਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਉਣ ਲਈ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਕਲਵਰੀ ਤੇ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਸਲੀਬ ਮਸੀਹ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਮਰਨ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਬਣਿਆ ਸੀ। ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜ਼ੋਰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਅਨਾਦੀ ਮਹੱਤਵ ਤੇ ਹੈ। ਪੱਤਰੀਆਂ ਬਣ ਕੇ ਜੀਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੰਜੀਲ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਸਲੀਬ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਖੁਦਾ ਦੇ 'ਅਜੀਬ ਫ਼ਜ਼ਲ' ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਨਾਲ ਜੋੜ ਲਿਆ। ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਰੱਬ ਨਹੀਂ ਸਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਕਦੇ ਰੱਬ ਬਣਾਂਗੇ! ਯਿਸੂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹਲੀਮ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਚਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਹਦੇ ਉੱਚਾ ਹੋਣ ਨੇ ਉਹਦੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਨੂੰ ਨਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; ਬਲਕਿ ਉਹਦੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਨੂੰ ਉੱਚਿਆਂ ਕੀਤਾ।

*ਸਲੀਬ ...
ਹੋਰ ਰਾਹ ਹੀ ਨਹੀਂ!*